

David Židlický

Jeden ze zakladatelů fotokupiny Česká Paralaxa, jejíž členové fotografují zásadně na čtvercový formát negativu, 6 × 6 cm, kamer Flexaret, Rolleiflex, IkoFlex. David Židlický patří k mladé generaci autorů, jehož fotografie se vyznačují spontánností, náladovostí a maximalistickou snahou o zachycení atmosféry fotografovaných motivů. Způsobem, jakým autor pořízuje své černobílé snímky, motivy, které vyhledává, ale i celkovou formou svých fotografií vzdává hold avantgardě.

Setkání

Jak vznikla fotografická skupina Česká Paralaxa?

Před samotným založením skupiny jsme s kameramanem Jiřím Lívancem pořádali výstavy, kde nešlo pouze o fotografie na zdech, ale i o akční vernisáže a různé dění kolem výstav, vždyť už samotné fotografování probíhalo formou radostného lovu emocí! Úplné opojení fotografickým přístrojem a jeho fluidem, zkombinované s nadšením z tvorby v okruhu přátel... to byla Česká Paralaxa!

Co vám dala ČP?

Já jsem dal Paralaxe mladistvé nadšení, jako i ostatní členové, ona nám za to dala pospolitost, zpevnila půdu pod nohama. Také jsme dělali zábavu, já jsem všem vnucoval svou posedlost ČS automobily Tatra.

Na jedné z vernisáží jsme uspořádali koncert pro osm válců, kde jsem nechal přistavit Tatra 613-1, obecenstvo sedělo na židličkách za vozem a poslouchalo, jak motor běží na volnoběžné otáčky 850 ot./

min. Otáčky se zvyšovaly, a až byl kolem hrozný smrad a poté, co se divákům v mozku odehrála podivná chemická reakce, vnímali vystavené fotografie mnohem pozitivněji.

Koho z fotografů ctíte?

Jacques-Henri Lartigue, francouzský fotograf, vynikající pravdou a prostotou sdělení na fotografiích, k tomu velmi poetických. Plus mnoho dalších známých jmen, za nimiž je tvorba poctivá, hloubající, nekalkulovaná do pouhých efektů. Plus stovky neznámých autorů pohlednic a domácích snímků, které nacházím v antikvariátech. Abych byl i aktuální, nebaví mne Helmut Newton!

Přibližte, jakým způsobem fotografujete, pakliže nearanžujete?

Vnímám určitým způsobem tento svět; co chci říci, jde velmi dobře za použití existujících reálií. Jsou pro mne nejcennějším materiálem.

Zjistil jsem, že v poslední době svůj život do značné míry přizpůsobuji tvůrčí fotografii. Manipuluji vlastní existencí tak, abych se vyskytoval v momentech, které chci fotografovat! Musím fakticky prožít to, co chci fotografovat.

Ale není to podvod? Jsem tedy aranžérem svého života, ať už.

Cítíte nějakou sílu, která vás nutí fotografovat?

Jasně, jsem závislák, aparát stále v dosahu rukou. Není to však závislost na „cvačkání“, ale na pohledu objektivem 80 mm, čtvercového formátu.

Stále hledám to, co chci říci, stále jsem provokován atmosférami, realitou, vše je nabitó informacemi, určitou krásou. Nedá mi to, musím se podělit o zážitky!

Marian

Co pro vás znamená uzpůsobovat hranice okolního světa čtvercovému formátu?

Čtverec je dokonalý formát, Rolleiflex je dokonalý aparát. Je to jednotná forma, která mi dá možnost soustředit se pouze na sdělení. Široký či dlouhý objektiv, výška, šířka, pixely, to by pro mne byly rozptylující nepodstatnosti, nechci je řešit.

Fotíte Rolleiflexem rv. 1956, vlastníte Tatra 613, zaparkoval jste před kavárnou Volvo ze sedmdesátých let, proč jsou kolem vás stále staré věci? Ne výhradně staré, hlavně poctivé, ne-

fektové. Miluji hudbu z radosti či temnot oblouznění, z potřeby tvořit, nesnesu tóny jako produkt. Budu se usmívat dnešním „stylovým“ designovým fotoaparátům a klanět se Leicám a Hasselbladům. Navíc mne unavují zbytečné inovace, objektiv Tessar z roku 1960 je pro mne dostatečně dokonalý, uráží mne laciné lehké plastové zlepšiny.

Jakým způsobem vnímáte současnou výtvarnou fotografii?

Především jsem šťastný, že něco takového vůbec existuje. Baví mě zkoumat médium fotografie a různé přístupy k němu.

Někteří umělci jsou spíše byznysmeny a skvěle obchodují s tou svou trochou do mlýna. Jiní trpí, nejdí tvoří, vzdělávají se, diskutují s básníky a malíři o životech svých a jiných a jsou samozřejmě opomíjeni. Vnímám to vše jako hru, nebo lépe jako gurmánský večírek! Kondenzovaná Dita Pepe, výroční Jiráskův dort, Bromová v aspihu, na novinách se sušící Vojtovy Dukátky na malé plátky s benzinovou marinádou...

www.davidzidlicky.cz

Děkuji za rozhovor

Petra Holzbachová

Alvin Karpis

Alvin Karpis

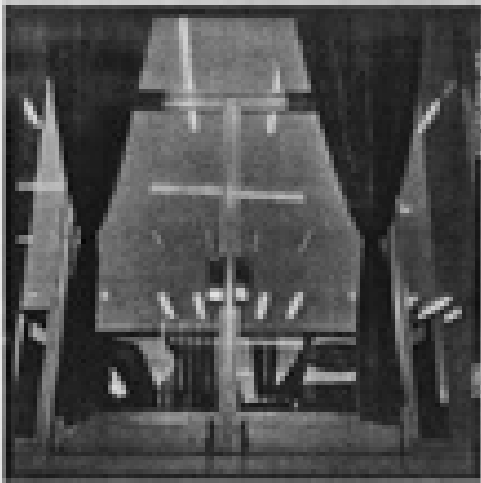
Alvin Karpis

Alvin Karpis

Alvin Karpis

2002

From Andrew

From what

From what

From what